

73

Betænkning

over

forslag til lov om rettens pleje i Grønland.

(Afgivet af landstingets udvalg den 18. maj 1951).

Udvalget har holdt en række møder og har haft samråd med statsministeren.

Fuldmægtig Grau, Grønlandsdepartementet, har bistået udvalget.

Udvalgets gennemgang af lovforslaget har givet anledning til følgende bemærkninger:

ad kap. 1, § 3.

Udvalget har drøftet spørgsmålet om, hvorvidt der kunne være anledning til at stille visse minimumskrav til den juridiske fuldmægtigs eksamen, idet man har anset det for vigtigt, at kun kvalificerede jurister får adgang til at udøve virksomhed som formand for landsretten i Grønland.

Under hensyn til, at den danske retsplejelovs § 45 ikke stiller særlige krav i så henseende til den fuldmægtig, der skal kunne konstitueres i et dommerembede, og navnlig under hensyn til, at det kan være af værdi, at en jurist, der opholder sig i Grønland og har kendskab til grønlandske forhold, i landsdommerens forfald kan udøve dennes funktioner, har man dog ikke ment at burde indføje en sådan bestemmelse i lovforslaget, men udvalget finder anledning til at understrege det vigtige i, at udøvelsen af landsdommerens funktioner kun bør overlades personer, der alle forhold taget i betragtning kan betegnes som velkvalificerede.

ad kap. 1, § 15.

Udvalget har anset det for betænkeligt at lade det være afhængigt af enighed mellem de to parter, som meget vel ville kunne stå skarpt overfor hinanden, om spørgsmålet om sagens behandling ved landsretten skal rejses. Man har i denne forbindelse også lagt vægt på, at det efter forslaget beror på landsdommeren, om begæringen om sagens overførelse til landsretten skal imødekommes.

ad kap. 3, § 3.

Ændringen er af sproglig karakter.

ad kap. 3, §§ 6 og 7.

Man har drøftet spørgsmålet om, hvorvidt det kan anses for rimeligt, at en part efter § 6 skal være 21 år for at kunne optræde uden værge, medens en rettergangsfuldmægtig efter § 7 blot behøver at være fyldt 18 år. Under hensyn til, at forskellen er begrundet i, at en part under sagens gang skal kunne ændre påstand og således må være i besiddelse af kontraktsabilitet, medens procesfuldmægtigen er bundet af fuldmagten, samt til, at retsplejeloven af 1916 §§ 257 og 261 indeholder tilsvarende aldersgrænser, har man dog ikke villet foreslå ændring på dette punkt.